

ДІАГНОСТИКА І ЛІКУВАННЯ КАРДІОМІОПАТІЇ ДИЛАТАЦІЇ СОБАК

Федосєєва І. Ю., магістр ветеринарної медицини

Дубін Р. А., к. вет. н., доцент

Одеський державний аграрний університет

Актуальність. Сучасна ветеринарна медицина ставить високі вимоги щодо діагностування різних патологій у тварин. Так, сьогодні стрімко розвиваються такі спеціалізовані напрями ветеринарної медицини, як нейрохірургія, онкологія, ортопедія, травматологія, кардіологія та ін. Клінічні дослідження тварин у таких напрямках потребують застосування найбільш достовірних методичних підходів, до яких відносяться й методи візуальної діагностики. Кардіоміопатії домашніх тварин є захворюваннями, які мають важливе клінічне значення, адже здатні протікати безсимптомно. Найбільш розповсюдженими формами кардіоміопатій у домашніх тварин є гіпертрофічна, рестриктивна і дилатаційна. Нині в Україні кардіоміопатії домашніх тварин є маловивчеюю патологією. Найактуальнішими питаннями сьогодення є встановлення етіологічних чинників, діагностики і лікування за різних видів кардіоміопатій [1-2].

Метою роботи наших досліджень було роботи було вивчити особливості течії кардіоміопатії дилатації, діагностичні критерії, терапевтичну ефективність лікувальних заходів.

Нами розглянуті особливості діагностики прояву кардіоміопатії дилатації у собак і їх лікування. Встановлено, що кардіоміопатія дилатації найчастіше зустрічалася у собак порід німецька вівчарка(40%), боксерів і ротвейлерів (по 20%).

Виявлена наявність статевої схильності, оскільки у псів захворювання реєструвалось в 73,3% випадків, у сук в 23,7%. Найчастіше відзначаються наступні симптоми і ознаки : гіпорексія, зниження толерантності до фізичних навантажень, дефіцит пульсу, альтернуючий пульс, пульс малої хвилі, зміщення серцевого поштовху в каудальном напрямі, кашель, вологі хрипи в легенях, переповнювання яремних вен кров'ю і кахексія. Менш часто - периферичні набряки і позитивний венозний пульс.

У усіх хворих кардіоміопатія дилатації собак проявлялися миготливою аритмією, яка на електрокардіограмі проявлялася відсутністю зубців Р і інтервалів PQ, замість яких проявлялися хвилі мерехтіння передсердя f. На електрокардіограмах хворих собак виявляли розширення комплексу QRS, зменшення інтервалу QT, і зростання частоти серцевих скорочень.

В процесі лікування собак від дилататційної кардіоміопатії підвищуються показники систолічної функції серця, знижуються функціональний клас хронічної серцево-судинної недостатності, частота серцевих скорочень і дихальних рухів; у сироватці крові собак підвищується активність аланін- і аспартатамінотрансферази, зміст сечовини і креатиніну.

Список літературних джерел.

1. Митин В.Н. Рестриктивна кардіоміопатія у кішок / Митин В.Н., Бардюкова Т.В., Седов С.В. // Російський ветеринарний журнал: «Дрібні домашні і дикі тварини». 2007. - № 4. С. 35-38.
2. Амосова Е.Н. Кардіоміопатії: [керівництво] / Е.Н. Амосова. К.: Книга плюс, 1999. 425 с.

УДК 636.619:618.15

ОЖИРІННЯ ЯК ФАКТОР РИЗИКУ МАСТОПАТІЙ У СУК

Хомутенко В. Л., аспірантка

Білий Д. Д., д. вет. н, професор

Дніпровський державний аграрно-економічний університет,

E-mail: dmdmbeliy@ukr.net

Актуальність. Абсолютна більшість публікацій присвячена власне пухлинам молочної залози. При цьому дослідниками фактично ігноруються початкові зміни тканин молочної залози (гіперплазійно-кістозні), які в подальшому можуть призвести до неоплазійної трансформації.

Опубліковано рукописи, які засвідчили важливу роль в патогенезі мастопатії ожиріння. Зокрема, Shin et al. (2016) обґрунтували ініціацію неоплазійних змін за надмірної маси тіла сук збільшенням рівня простагландину E2 (PGE2), а також посиленням експресії ароматази під впливом транскрипційного фактору NF-κB та лептину, але за відсутності достовірних відмінностей щодо гістопатологічних типів [2].

Поточні дослідження надають докази розвитку у собак із ожирінням метаболічної дисфункції (ORMD: змін експресії білків, що приймають участь у метаболізмі ліпідів, імунній відповіді та антиоксидантному статусі), яка може бути тригером гіперплазії молочної залози [3].

Проте, виходячи із ретроспективності досліджень та їх незначного об'єму, вони не дають змогу визначити достовірний зв'язок між ожирінням і гістопатологічними типами новоутворень молочної залози. Крім того, класифікація патологічних змін молочної залози у собак спрощена, на відміну від гуманної медицини, включає не всі варіації раку, за яких доведено роль надмірної маси тіла як фактору ризику. Тим не менш, спільний спосіб життя домашніх тварин та сімей, в яких вони утримуються, є вагомим обґрунтуванням для вивчення кореляції ожиріння-мастопатія-рак [1].

Таким чином, відсутність єдиної думки щодо ролі надмірної маси тіла у розвитку патологічних змін в функціональній тканині молочної залози у собак зумовлює необхідність визначення факторів ризику мастопатії, до яких, зокрема, відноситься ожиріння, а також їх ролі в патогенезі захворювання.

Мета. Встановити кореляцію надмірної маси тіла та рівня захворюваності сук на фіброзно-кістозну хворобу.

Матеріали і методи. Дослідження проводили на базі лікарень ветеринарної медицини міст Дніпро і Кропивницький впродовж 2020-2022 років.